

е въвелъ Беровия букварь, но Чинтуловъ е първиятъ, който основава постепенно нѣколко класа, и отъ гдѣто почнаха да излизатъ ученицитѣ отъ училището съ положително знание" (182). Името на тоя учителъ се срѣща и между имената на учителитѣ, които изброява въ споменитѣ си М. П. Икономовъ (Юб. сб. с. 66). Той казва, че Младеновъ учителствувалъ отъ 1845 нататкъ — въ всѣки случай прѣди Чинтуловъ.

24. Споредъ М. П. Икономовъ тази метода е била измѣнена отъ него едва въ 1868 (Юб. сб., заб. на с. 70).

25. За въвеждането на класната система въ Сливенъ спорятъ Чинтуловъ и Доброплодни. Споредъ Утро заслугата се пада на Чинтуловъ. Но Доброплодни пише въ автобиографията си: „Сливенци... ме призоваха на 1859 за директоръ на тѣхнитѣ училища, дѣто сжщо основахъ полугимназия, както въ Шуменъ“... (с. 160). Въ полза на Чинтуловъ говори и условieto, което той сключва съ ямболци, и въ което се задължава да прѣподава „погрѣбнитѣ науки“ на ония ученици, които излизатъ отъ взаимнообучителното училище, сирѣчь влизатъ въвъ „върховното училище“, което е било класно. Навѣрно и въ Сливенъ, прѣди това, Чинтуловъ е уредилъ „върховно училище“ и наистина е „основалъ постепенно нѣколко класа“ (Утро, с. 182).

26. Десетъ години слѣдъ това, въ 1866, Чайковски отново квартирува, и за по-дълго, въ Сливенъ. — Билъ ли е Чинтуловъ въ нѣкакви връзки съ него и поляцитѣ, а сжщо срѣщалъ ли се е съ дошлия при Чайковски Хр. Ботевъ — не може да се каже положително. Едва ли Чинтуловъ, при своя култъ за „матушката“, е билъ въ близки отношениа съ поляцитѣ. Може да се допусне, че той се е срѣщалъ съ Ботевъ, понеже е билъ приятель съ баща му отъ Одеса.

27. Свѣденiята на Грековъ за участието на Чинтуловъ въ сливенското движение противъ гръцкото духовенство и богослужение сж съвсѣмъ погрѣшни. И тукъ Чинтуловъ билъ битъ, изхвърлянъ изъ черквага и др. Изпжждането на гръцкия владика е посочено въ 1850, а то е станало много по-късно — въ 1858 (З. Кировъ — Юб. сб., с. 35) — когато Чинтуловъ вече не е билъ въ Сливенъ.